

Președinte

Stimați membri ai Academiei Române,

Venerabila noastră Academie a trecut, de-a lungul existenței sale, prin mai multe momente de cumpănă, dar și-a îndeplinit întotdeauna menirea de instituție identitară, diseminând încredere în valorile și virtuțile universale și în înalta misiune istorică a poporului român. Se împlinesc astăzi 102 ani de la Unirea Basarabiei cu Regatul României și avem datoria să nu uităm niciodată acest lucru, să presăram „ale laurilor foi“ pe mormintele celor care au înfăptuit acel act fundamental, să le explicăm contemporanilor noștri și, mai ales, tinerilor ce forță morală și națională superioară a stat în sufletele acelor „părinți ai patriei“ și cât de important a fost exemplul basarabenilor pentru unitatea politică a tuturor românilor, încununată la 1 Decembrie 1918. Acum, când trecem prin zile grele, prin amenințarea unei nenorociri planetare, este bine să ne amintim că generația care a decis Unirea în Sfatul Țării de la Chișinău se afla încă în plin război mondial, că se sacrificaseră până atunci sute de mii de români pe câmpurile de luptă și în afara fronturilor, că tifosul și alte boli crunte uciseseră, mai ales după cucerirea sudului României de către inamic și mutarea capitalei la Iași, atâția oameni încât suferințele și jalea păreau să domnească peste tot. Și, totuși, acei români cuprinși sub cnutul rusesc, nebiruiți de nicio furtună, au găsit energia necesară ca să construiască România Întregită și și-au îndeplinit rostul de fii vrednici ai națiunii române. Vă propun să le aducem, în aceste clipe, prinosul nostru de recunoștință, să ne gândim cu admirație la marele act făurit atunci și să ne strângem energiile pentru menținerea și refacerea moștenirii lăsate de ei, spre gloria eternă a acestui popor.

Cluj-Napoca, 27 martie 2020

Ioan-Aurel Pop
Președintele Academiei Române